Folkmenu je pravidelný folkový večer na vlnách **Country radia**, aktuálně v neděli od **20:30 do 23:00**
hodin, ve kterém je i soutěž
Folkové stupně
a prostor pro představování nových desek. A těm se nyní budeme věnovat.

Jana P.S.
soutěžila i v soutěži Talent Countryradia s titulní písní jejího alba
Ode zdi ke zdi
. Deska přináší širokou škálu hudebních tváří interpretky, od mírného popu přes folkrock až k rocku, nápaditě a pestře instrumentovaných. I zpěv Jany P.S. vás prakticky v každé písni překvapí – stačí už jen srovnání prvních tří skladeb
Vítr hvízdá
a
Ať mi kopou hrob
a titulní
Ode zdi ke zdi
– pop, rock, folkpop… A tak to jde dál, prostě deska plná kontrastů, ale kontrastů cílevědomých a pečlivě zkonstruovaných. Osobně jsem si oblíbil
Vítr hvízdá
,
Poznávám dům
a titulní skladbu. A také
Cejch
, ale ten je mimo žánr mého rádia, hodil by se ale velmi dobře na sesterskou stanici. Skladba
Lásko
je trošku cajdák, ale udělaný s nadhledem a vkusem, bez zbytečného patosu - to umí málokdo. A dočkáme se i blues –
Blues železničního mostu
. U mnoha desek znáte po třetí, čtvrté skladbě výrazové možnosti interpreta, Jana P.S. vás bude držet v napětí až do konce desky, co všechno ještě dokáže zazpívat. Vlastně jsem nenašel slabou skladbu.{desky 1766}
Další zajímavé album natočila **Monika Sonk**, tu pro změnu znám z Porty. Album se jmenuje ***Lo divod***
a titulní skladba desku také otevírá. Možná trošku nešťastně, spíše by se hodila svým provedením do středu desky. Monika Sonk se soustředila především na vnitřní atmosféru písní a poselství textů. Neohromuje aranžemi, ale spíše detailním propracováním skladeb, kde všechny složky písně spolupracují. Osobně mám rád
Nicotu
, dynamickou
Fiestu
s názvuky latinskoamerických rytmů a také pulsující
Klíny
nebo vnitřně napínavé
Kapky
. Na desce se setkáme i se španělsky zpívanými texty, nebo alespoň částmi textů – a je to tak

trochu i překvapení, jak se plynule přechází z jednoho jazyka do druhého. Někdy si ale přeci jen posluchač říká, že by skladbě ještě „něco“ prospělo – to v případě
Beránka
nebo
O rybách
, nicméně ani ty nejsou špatně. Půvabná je skladba
Šém
, jejíž název se v přehrávači zobrazuje jako Shem.{desky 1791}
Další album natočil **Tomáš Průša se svým Bandem**, jmenuje se ***Černá a bílá***, ale takové kontrasty nepřináší, spíše tak pohodově, mírně jazzově plyne s decentní instrumentací, kde vynikají klávesy. Kromě hlavního protagonisty zpívá na CD jako host Jana Zenáhlíková. Po nesmělém rozjezdu skladbou
Vlna
přichází velmi silná titulní
Černá a bílá
s inspirativním a nápaditým textem „co by, kdyby“. Někdy ale přeci jen trochu „padá řemen“ –
Nezbývá
nebo
Váhám
. Mě zaujaly titulní skladba,
Ještě není pozdě
,
Louvre
a dramatický
Geronimo
s výraznou foukací harmonikou a textem vycházejícím z historické události. Celkově dostanete středním tempem klidně plynoucí album, které vás ve svém průběhu už nepřekvapí, ale o to více příjemně naladí a uklidní. Vlastně překvapí – na závěr remixem
Váhám
, který je nakonec vlastně lepší než předloha.{desky 1787}
Podobně uklidňující a bez stylových skoků je i album ***Šohaji*** **Romana Hampachera** (autor muziky) a Lenky Hedbávné, autorky textů a interpretky Lenky Vavřínkové, obsahující 8 písniček. Textovým nápadem o počasí zaujme hned úvodní
Panenka
, mě se pak ještě líbila
Procházka za ruku
. Některé skladby mají tendenci ukolébávat až k mírnému spánku, ale možná to tak má být (
Lístek z kopretiny, Domů, Klín
), ale jiné vás zase příjemně probudí a naladí (
Šohaji
a trochu apokalyptická
Zima
, či
Zapomněla milá
s folklorizujícími názvuky). Celkově výrazově jednotné, ale ne jednotvárné album to je.{desky 1738}

A na závěr je tu album skupiny **Hřích** ***Hříšná křídla***. Přináší kombinaci mírné country a folku, vše z autorské dílny Martina Sama Lukáška, což je trochu poznat, neb má rád střední až středně pomalé tempo, vesměs zpívá Eva Vlasáková. Ale čestné stylové výjimky tu jsou:
Mám ráda, Táhneš svou káru, Ty to víš
a také titulní skladba. Z vyjmenovaných plyne, že skupině to lépe sedí ve spíše rychlejších a výraznějších (melodicky a instrumentačně) skladbách, kde i zpěvačka se může naplno projevit, těch je ovšem na albu menšina. Přesně opačným příkladem je pak
Princ z pohádky
nebo
Hodina duchů
. Celkově dostanete příjemné album, které rozhodně neurazí a půjdete se rádi podívat i na živý koncert.{desky 1786}